

AVTAL MELLAN
KONUNGARIKET SVERIGES REGERING
OCH
KONUNGARIKET DANMARKS REGERING
OM VISSA SKATTEFRÅGOR

I förhållandet mellan Sverige och Danmark ska följande gälla i förhållande till avtalet mellan de nordiska länderna för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet som undertecknades i Helsingfors den 23 september 1996 (i det följande benämnt ”nordiska avtalet”).

Artikel 1

1. Om en person med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär lön eller annan liknande ersättning på grund av anställning, som normalt utförs i den andra avtalsslutande staten, för en arbetsgivare med hemvist i denna andra stat, eller vid ett fast driftställe eller en stadigvarande anordning, som personens arbetsgivare enligt nordiska avtalet eller tillämpligt skatteavtal med tredje stat har i denna andra stat, ska arbetet vid tillämpning av artikel 15 punkterna 1 och 2 eller artikel 19 punkterna 1 och 2 i nordiska avtalet anses vara utfört i denna andra stat, även om arbetet faktiskt utförs

- a) i den förstnämnda staten, eller
- b) i en tredje stat, om arbetet utgör tjänsteresor eller annat liknande arbete av tillfällig natur

men endast om arbetet i den andra staten uppgår till minst hälften av arbetstiden under varje tolvmånadersperiod.

2. Bestämmelserna i punkt 1 gäller

a) i fall då arbetsgivaren inte har hemvist i den andra avtalsslutande staten endast om den lön eller annan liknande ersättning som personen uppbär belastar ett fast driftställe eller en stadigvarande anordning, som arbetsgivaren enligt nordiska avtalet eller tillämpligt skatteavtal med tredje stat har i den andra staten,

b) i fall då arbetsgivaren har hemvist i den andra avtalsslutande staten endast om den lön eller annan liknande ersättning som personen uppbär inte belastar ett fast driftställe eller en stadigvarande anordning, som arbetsgivaren enligt nordiska avtalet har i den förstnämnda avtalsslutande staten.

3. En arbetsgivare med hemvist i en avtalsslutande stat som har en anställd person med hemvist i den andra avtalsslutande staten i anställning som normalt ska utföras i den förstnämnda staten, är inte skyldig att – i fråga om sådan anställd person – göra skatteavdrag i den andra avtalsslutande staten, om anställningen är avsedd att utföras på ett sådant sätt att skattskyldighet för utbetalad lön eller annan liknande ersättning inte uppstår i den andra avtalsslutande staten till följd av punkterna 1 och 2.

4. Om en avtalsslutande stat med hänsyn till allmän folkhälsa eller säkerhet eller annan liknande omständighet, inför restriktioner eller rekommendationer om begränsad rörlighet mellan de avtalsslutande staterna, kan de behöriga myndigheterna enligt nordiska avtalet ingå en särskild överenskommelse om att arbete som avses i punkterna 1 och 2 under en begränsad period ska anses vara utfört i sin helhet i den stat där arbetet normalt utförs. En sådan överenskommelse kan även omfatta tillämpningen av punkt 3.

Artikel 2

1. Om en fysisk person förvarvar inkomst av rörelse, självständig yrkesutövning eller anställning, som enligt artikel 7, 14, 15 eller 19 i nordiska avtalet får beskattas eller beskattas endast i en avtalsslutande stat och är ansluten till en pensionsordning i den andra avtalsslutande staten, ska

a) inbetalning som denna person gör till pensionsordningen vara avdragsgill i den förstnämnda staten, eller

b) inbetalning som denna persons arbetsgivare gör till pensionsordningen inte anses som skattepliktig inkomst i den förstnämnda staten för personen samt vara avdragsgill i denna stat för arbetsgivaren.

2. Inbetalningen ska dock endast vara avdragsgill eller inte anses som skattepliktig inkomst i den förstnämnda avtalsslutande staten inom de beloppsgränser som gäller för inbetalningar till en pensionsordning enligt lagstiftningen i båda avtalsslutande staterna.

3. Denna artikel gäller endast:

a) i fall då person, som får beskattas eller beskattas endast i den förstnämnda avtalsslutande staten för inkomst av rörelse, självständig yrkesutövning eller anställning i denna stat, har hemvist i den andra avtalsslutande staten, om inkomsten utgör minst 75 procent av personens sammanlagda inkomst av rörelse, självständig yrkesutövning eller anställning efter avdrag för samtliga utgifter för inkomsternas förvärvande (nettointäkt), eller

b) i fall då person, som får beskattas eller beskattas endast i den förstnämnda avtalsslutande staten för inkomst av rörelse, självständig yrkesutövning eller anställning i denna stat, har hemvist i denna stat, om personen var ansluten till och inbetalningar gjordes till pensionsordningen omedelbart innan personen fick hemvist i denna stat.

4. Vid tillämpning av punkt 1 ska uttrycket ”pensionsordning” innebära en ordning, som

a) för Danmarks vidkommande omfattas av pensionsbeskattningslagen avsnitt I,

b) för Sveriges vidkommande omfattas av 28 eller 58 kap. inkomstskattelagen (1999:1229).

Artikel 3

Fysiska personers utgifter för resor över Öresundsbron ska beaktas vid fastställande av den skattepliktiga inkomsten, om de avser normala resor mellan permanentbostaden och arbetsplatsen. Rätt till avdrag föreligger dock endast om sådana allmänna villkor för vad som föreskrivs för sådana resor är uppfyllda som avser exempelvis krav på tidsvinst. Utgifterna ska beräknas med utgångspunkt i den dokumenterade utgiften för billigaste periodabonnemang för resa med personbil respektive resa med allmänna kommunikationer.

Artikel 4

1. Beskattning enligt artikel 22 punkt 1 i det nordiska avtalet ska inte ske i fråga om inkomst i form av studiemedel, stipendier eller konstnärsstöd som en fysisk person med hemvist i en avtalsslutande stat uppår från den andra avtalsslutande staten, dess politiska underavdelningar, lokala myndigheter eller offentligrättsliga institutioner, under förutsättning att dessa studiemedel, stipendier eller konstnärsstöd hade varit undantagna från beskattning i den andra staten om personen hade haft hemvist i denna andra stat.

2. Utan hinder av artikel 22 i nordiska avtalet får sådan inkomst som avses i nämnda artikel som uppbärs av en person med hemvist i en avtalsslutande stat och som härrör från den andra avtalsslutande staten, beskattas i denna andra avtalsslutande stat.

Artikel 5

Artikel 31 punkt 5 i nordiska avtalet omfattar inte personer med hemvist i Danmark.

Artikel 6

1. Den avtalsslutande stat som tillerkänns beskattningsrätten enligt artikel 1, ska beskatta inkomsttagaren i enlighet med denna stats lagstiftning beträffande beskattning av tjänsteinkomster, även om arbetet faktiskt utförts i den andra avtalsslutande staten eller i en tredje stat.

2. Pension eller livränta som betalas från en avtalsslutande stat till en person med hemvist i denna stat, ska beskattas i enlighet med denna stats allmänna regler, även om denna stat inte har satt ned sin beskattning i samband med inbetalningar till denna

ordning, när den andra avtalsslutande staten enligt artikel 2 tidigare har ansett att inbetalning som erlagts

- a) av den fysiska personen är avdragsgill, eller
- b) av den fysiska personens arbetsgivare inte är skattepliktig inkomst för den fysiska personen samt avdragsgill vid beräkningen av arbetsgivarens skattepliktiga inkomst.

3. Bestämmelserna om avdrag för inbetalning till pensionsordning enligt artikel 2 och för utgift för resor över Öresundsbron enligt artikel 3 gäller endast om den fysiska personens inkomst beskattas på nettobasis med möjlighet till avdrag för kostnader.

Artikel 7

1. I fall då en fysisk person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar inkomst från anställning i den andra avtalsslutande staten (bruttoinkomst) och denna inkomst för ett beskattningsår uppgår till minst ett belopp motsvarande ett grundbelopp om 210 000 danska kronor, i 2023 års prisnivå, före avdrag för utgifter för inkomsternas förvärvande, ska denna andra stat betala ett utjämningsbelopp till den förstnämnda staten. Grundbeloppet omräknas årligen utifrån årsgenomsnittet enligt Eurostats harmoniserade index för konsumentpriser (HIKP) för Danmark, med en decimals precision. Omräkningstalet fastställs för varje inkomstår utifrån förhållandet mellan årsgenomsnittet för harmoniserat index för konsumentpriser (HIKP) för Danmark året före inkomståret och det för år 2023 fastställda värdet för årsgenomsnittet för harmoniserat index för konsumentpriser (HIKP) för Danmark. Omräkningstalet avrundas till tre decimaler och multipliceras sedan med grundbeloppet. Det omräknade grundbeloppet avrundas till närmaste belopp i danska kronor som kan divideras med 1 000. Grundbeloppet omräknas första gången för inkomståret 2025. Utjämningen ska ske senast den 1 oktober året efter det aktuella beskattningsåret. Utjämningsbeloppet ska för Danmarks vidkommande vara den genomsnittliga primärkommunala skatten som upphärs för inkomst som beskattas i Danmark med stöd av artikel 15 eller 19 i det nordiska avtalet. Utjämningsbeloppet ska för Sveriges vidkommande vara den genomsnittliga kommunalskatten som tas ut för primärkommunernas räkning och som avser inkomst som beskattas i Sverige med stöd av artikel 15 eller 19 i det nordiska avtalet. Denna artikel gäller emellertid inte inkomst som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar genom arbete utfört ombord på svenska eller danskt skepp i internationell trafik. De behöriga myndigheterna enligt nordiska avtalet kan ingå en ömsesidig överenskommelse om den närmare utformningen av denna ordning för utjämning.

2. På begäran av en avtalsslutande stat ska denna ordning utvärderas såvitt särskilt avser nivån för utjämningen. En sådan begäran kan dock göras tidigast under det femte kalenderåret som infaller efter den dag då avtalet träder i kraft.

Artikel 8

1. Detta avtal träder i kraft den trettioonde dagen efter den dag när de två avtalsslutande staterna skriftligen har meddelat varandra att de konstitutionella åtgärder som krävs i respektive stat har vidtagits, och dess bestämmelser ska tillämpas såvitt avser

a) i fråga om källskatter, på belopp som betalas eller tillgodosörs den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter den dag då avtalet träder i kraft eller senare,

b) i fråga om andra skatter på inkomst, på skatt som påförs för beskattningsår som börjar den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter den dag då avtalet träder i kraft eller senare.

2. Utan hinder av bestämmelserna i punkt 1, ska bestämmelserna i artikel 1 punkt 3 tillämpas från och med den dag då avtalet träder i kraft. Vid tillämpning av bestämmelserna i artikel 1 punkt 3 i fråga om en arbetsgivares skyldighet att göra skatteavdrag, ska övriga bestämmelser i artikel 1 tillämpas som om de är tillämpliga även innan den tidpunkt som följer av punkt 1.

3. Avtalet mellan Konungariket Sverige och Konungariket Danmark om vissa skattefrågor, undertecknat i Köpenhamn den 29 oktober 2003, ska upphöra att tillämpas med avseende på varje skatt från och med den dag då detta avtal enligt punkt 1 i denna artikel ska tillämpas avseende den aktuella skatten.

4. Om det visar sig föreliggande skattemässiga hinder för den fortsatta integrationen i Öresundsregionen är Sverige och Danmark överens om att inleda diskussioner för att överväga införande av nya bestämmelser eller ändring av bestämmelserna i detta avtal eller att ta initiativ till ändringar av det nordiska avtalet.

Artikel 9

Detta avtal förblir i kraft så länge som det nordiska avtalet är i kraft eller till dess att det sägs upp av en avtalsslutande stat. Vardera avtalsslutande staten kan genom skriftligt meddelande till den andra avtalsslutande staten säga upp avtalet genom underrättelse härom minst sex månader före utgången av något kalenderår. I händelse av sådan uppsägning upphör avtalet att gälla

a) i fråga om källskatter, på belopp som betalas eller tillgodoförs den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter utgången av sexmånadersperioden eller senare,

b) i fråga om andra skatter på inkomst, på skatt som påförs för beskattningsår som börjar den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter av sexmånadersperioden eller senare.

Till bekräftelse härv har de vederbörligen befullmäktigade ombuden undertecknat detta avtal.

Som skedde i Öresund den 10 juni 2024 i två exemplar på svenska och danska språken vilka båda äger lika vitsord.

För Konungariket Sveriges regering

Elisabeth Svantesson

För Konungariket Danmarks regering

Jeppe Bruus

AFTALE MELLEM
KONGERIGET SVERIGES REGERING
OG
KONGERIGET DANMARKS REGERING
OM VISSE SKATTESPØRGSMÅL

I forholdet mellem Sverige og Danmark skal følgende gælde i henhold til overenskomsten mellem de nordiske lande til undgåelse af dobbeltbeskatning for så vidt angår indkomst- og formueskatter, som blev undertegnet i Helsingfors den 23. september 1996 (i det følgende benævnt ”den nordiske aftale”):

Artikel 1

1. Hvis en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, oppebærer løn eller andet lignende vederlag for personligt arbejde i tjenesteforhold, som normalt udføres i den anden kontraherende stat, for en arbejdsgiver, der er hjemmehørende i denne anden stat, eller ved et fast driftssted eller et fast sted, som personens arbejdsgiver ifølge den nordiske aftale eller en gældende aftale med en tredjestat har i denne anden stat, skal arbejdet ved anvendelse af artikel 15, stk. 1 og 2, eller artikel 19, stk. 1 og 2, i den nordiske aftale anses for udført i denne anden stat, selvom arbejdet faktisk udføres

- a) i den førstnævnte stat, eller
- b) i en tredjestat, hvis arbejdet udgør tjenesterejse eller andet lignende arbejde af lejlighedsvis karakter,

men kun, hvis arbejdet i den anden stat udgør mindst halvdelen af arbejdstiden i hver tolvmaaneders periode.

2. Bestemmelserne i stk. 1 gælder

a) i tilfælde, hvor arbejdsgiveren ikke er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kun hvis den løn eller det andet lignende vederlag, som personen oppebærer, påhviler et fast driftssted eller et fast sted, som arbejdsgiveren ifølge den nordiske aftale eller en gældende aftale med en tredjestat har i den anden stat,

b) i tilfælde, hvor arbejdsgiveren er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kun hvis den løn eller det andet lignende vederlag, som personen oppebærer, ikke påhviler et fast driftssted eller et fast sted, som arbejdsgiveren ifølge den nordiske aftale har i den førstnævnte kontraherende stat.

3. En arbejdsgiver, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, som har en person ansat, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, i et ansættelsesforhold, som normalt skal udføres i den førstnævnte stat, er, for så vidt angår den pågældende ansatte, ikke forpligtet til at indeholde skat på vegne af den anden kontraherende stat, hvis ansættelsen påtænkes udført på en sådan måde, at skattepligt for udbetalt løn eller andet lignende vederlag for personligt arbejde i tjenesteforhold ikke indtræder i den anden kontraherende stat som følge af stk. 1 og 2.

4. Hvor der i en af de kontraherende stater indføres restriktioner eller anbefalinger om begrænset bevægelighed mellem de kontraherende stater af hensyn til befolkningens sundhed, sikkerhed eller lignende, kan de kompetente myndigheder ifølge den nordiske aftale indgå en særskilt aftale om, at arbejde efter stk. 1 og 2, for en begrænset periode skal anses for udført i den kontraherende stat, hvor arbejdet normalt udføres. En sådan aftale kan også omfatte anvendelsen af stk. 3.

Artikel 2

1. Hvis en fysisk person erhverver indkomst fra erhvervsvirksomhed, frit erhverv eller personligt arbejde i tjenesteforhold, som efter artikel 7, 14, 15 eller 19 i den nordiske aftale kan beskattes eller kun kan beskattes i en kontraherende stat, og deltager i en pensionsordning i den anden kontraherende stat, skal

a) bidrag, som denne person betaler til pensionsordningen, være fradragsberettiget i den førstnævnte stat, eller

b) bidrag, som denne persons arbejdsgiver betaler til pensionsordningen, ikke anses som skattepligtig indkomst i den førstnævnte stat for personen samt være fradragsberettiget i denne stat for arbejdsgiveren.

2. Bidraget skal dog alene være fradragsberettiget eller ikke anses som skattepligtig indkomst i den førstnævnte kontraherende stat indenfor de beløbsgrænser, som gælder for bidrag, der betales til en pensionsordning efter lovgivningen i begge de kontraherende stater.

3. Denne artikel gælder kun:

a) i tilfælde, hvor personen, som kan beskattes eller kun kan beskattes i den førstnævnte kontraherende stat af indkomst fra erhvervsvirksomhed, frit erhverv eller personligt arbejde i tjenesteforhold i denne stat, er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, hvis indkomsten udgør mindst 75 pct. af den pågældendes samlede indkomst fra erhvervsvirksomhed, frit erhverv eller personligt arbejde i tjenesteforhold med fradrag af samtlige udgifter afholdt for at erhverve indkomsten (nettoindtægt), eller

b) i tilfælde, hvor personen, som kan beskattes eller kun kan beskattes i den førstnævnte kontraherende stat af indkomst fra erhvervsvirksomhed, frit erhverv eller personligt arbejde i tjenesteforhold i denne stat, er hjemmehørende i denne stat, hvis personen deltog i og bidrag blev betalt til pensionsordningen, umiddelbart inden den pågældende blev hjemmehørende i denne stat.

4. Ved anvendelsen af stk. 1 skal udtrykket ”pensionsordning” betyde en ordning, som

a) for Danmarks vedkommende er omfattet af pensionsbeskatningslovens afsnit I,

b) for Sveriges vedkommende er omfattet af 28 eller 58 kap. i indkomstskatteloven (1999:1229).

Artikel 3

Fysiske personers udgifter for rejser over Øresundsbroen skal tages i betragtning ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, hvis de afholdes for normal rejse mellem den sædvanlige bopæl og arbejdspladsen. Der er dog kun ret til fradrag, hvis sådanne almindelige betingelser for hvad der gælder for sådanne rejser, er opfyldt, eksempelvis for så vidt angår krav om tidsbesparelse. Udgifterne skal tages i betragtning med udgangspunkt i den dokumenterede udgift til billigste periode abonnement for passage i personbil henholdsvis passage med kollektivt transportmiddel.

Artikel 4

1. Beskatning efter artikel 22, stk. 1, i den nordiske aftale, sker ikke af indkomst i form af studiestøtte, legater eller kunstnerstøtte, som en fysisk person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, modtager fra den anden kontraherende stat, dennes politiske underafdelinger, lokale myndigheder eller offentligretlige institutioner, forudsat at studiestøtten, legaterne eller kunstnerstøtten ville have været fritaget for beskatning i den anden stat, hvis personen havde været hjemmehørende i denne anden stat.

2. Uanset artikel 22 i den nordiske aftale kan indkomst omfattet af nævnte artikel, som modtages af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, og som hidrører fra den anden kontraherende stat, beskattes i denne anden kontraherende stat.

Artikel 5

Artikel 31, stk. 5, omfatter ikke personer, der er hjemmehørende i Danmark.

Artikel 6

1. Den kontraherende stat, som tillægges beskatningsretten efter artikel 1, skal beskatte lønmodtageren efter denne stats regler for lønmodtagerbeskatning, selvom arbejdet faktisk udføres i den anden kontraherende stat eller i en tredjestat.

2. Pensioner eller livrenter, der betales fra en kontraherende stat til en person, som er hjemmehørende i denne stat, skal beskattes efter denne stats almindelige regler, selvom denne stat ikke har nedsat sin beskatning i forbindelse med bidrag til denne ordning, når den anden kontraherende stat efter artikel 2 tidligere har anset bidrag betalt

- a) af den fysiske person for at være fradragsberettiget, eller
 - b) af den fysiske persons arbejdsgiver for ikke at være skattepligtig indkomst for den fysiske person samt for at være fradragsberettiget ved beregningen af arbejdsgiverens skattepligtige indkomst.
3. Bestemmelserne om fradrag for bidrag til en pensionsordning efter artikel 2 og for udgift til rejser over Øresundsbroen efter artikel 3 gælder alene, hvis den fysiske persons indkomst beregnes på nettobasis med mulighed for fradrag for udgifter.

Artikel 7

1. Såfremt en fysisk person hjemmehørende i en kontraherende stat erhverver indkomst fra personligt arbejde i tjenesteforhold i den anden kontraherende stat (bruttoindkomst), og denne indkomst for et skatteår udgør mindst et beløb svarende til 210.000 danske kr. i 2023 års prisniveau før fradrag for udgifter afholdt for at erhverve indkomsten, skal denne anden stat betale et udligningsbeløb til den førstnævnte stat. Grundbeløbet reguleres årligt på grundlag af årsgennemsnittet for det EU-harmoniserede forbrugerprisindeks (HICP) for Danmark opjort med en decimal. Reguleringen fastsættes hvert indkomstår som forholdet mellem den for året før indkomståret oplyste værdi af årsgennemsnittet for det EU-harmoniserede forbrugerprisindeks (HICP) for Danmark, og den i 2023 oplyste værdi af årsgennemsnittet for det EU-harmoniserede forbrugerprisindeks (HICP) for Danmark. Reguleringstallet afrundes til nærmeste 3 decimaler og ganges med grundbeløbet. Det regulerede beløb afrundes til nærmeste danske kronebeløb, der kan deles med 1.000. Grundbeløbet reguleres første gang for indkomståret 2025. Denne udligning skal ske senest 1. oktober i året efter det aktuelle skatteår. Udligningsbeløbet skal for Danmarks vedkommende være den gennemsnitlige primærkommuneskat oppebåret af indkomst, der beskattes i Danmark efter artikel 15 eller 19 i den nordiske aftale. Udligningsbeløbet skal for Sveriges vedkommende være den gennemsnitlige kommuneskatt, som opkræves for primærkommunerne regning, og som beregnes af indkomst, der beskattes i Sverige efter artikel 15 eller 19 i den nordiske aftale. Denne artikel gælder dog ikke for indkomst, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver for arbejde udført ombord på svensk eller dansk skib i international trafik. De kontraherende staters kompetente myndigheder ifølge den nordiske aftale kan indgå en gensidig aftale om den nærmere udformning af udligningsordningen.

2. Efter anmodning fra en kontraherende stat skal denne ordning evalueres med særligt hensyn til udligningsniveauet. En sådan anmodning kan dog tidligst fremsættes i løbet af det femte kalenderår efter datoen for aftalens ikrafttræden.

Artikel 8

1. Denne aftale træder i kraft den tredive dag efter den dag, hvor de to kontraherende stater skriftligt har meddelt hinanden, at de forfatningsmæssige betingelser, som kræves i de respektive stater, er opfyldt, og dens bestemmelser skal anvendes for så vidt angår

a) kildeskat, beløb, der betales eller godskrives den 1. januar eller senere i det kalenderår, der følger efter datoén for aftalens ikraftræden,

b) andre skatter, skat, som pålignes for indkomstår, der begynder den 1. januar eller senere i det kalenderår, der følger efter datoén for aftalens ikraftræden.

2. Uanset bestemmelserne i stk. 1, finder bestemmelserne i artikel 1, stk. 3, anvendelse fra den dato, hvor aftalen træder i kraft. Ved anvendelse af bestemmelserne i artikel 1, stk. 3, om en arbejdsgivers pligt til at indeholde skat, finder de øvrige bestemmelser i artikel 1 anvendelse, som om de var gældende allerede før det tidspunkt, der følger af stk. 1.

3. Aftalen mellem Kongeriget Sverige og Kongeriget Danmark om visse skatteforhold, undertegnet i København den 29. oktober 2003, ophører med at gælde for enhver skat fra og med den dato, hvor nærværende aftale i henhold til stk. 1, i denne artikel skal anvendes, for så vidt angår den pågældende skat.

4. Hvis det viser sig, at der er skattemæssige hindringer for den fortsatte integration i Øresundsregionen, er Danmark og Sverige enige om at indlede forhandlinger for at overveje indførelse af ny bestemmelser eller ændring af bestemmelserne i denne aftale eller at tage initiativ til ændringer af den nordiske aftale.

Artikel 9

Denne aftale forbliver i kraft, så længe den nordiske aftale er i kraft, eller indtil den opsiges af en kontraherende stat. Hver kontraherende stat kan ved skriftlig meddelelse til den anden kontraherende stat opsigte aftalen ved at give meddelelse herom mindst seks måneder inden udgangen af ethvert kalenderår. I tilfælde af en sådan opsigelse ophører aftalen med at gælde for så vidt angår

a) kildeskat, beløb, der betales eller godskrives den 1. januar eller senere i det kalenderår, der følger efter udløbet af seksmånedersperioden,

b) andre skatter, skat, der pålignes for indkomstår, der begynder den 1. januar eller senere i det kalenderår, der følger umiddelbart efter seksmånedersperioden.

Til bekræftelse heraf har de dertil behørigt befuldmægtigede undertegnet denne aftale.

Udfærdiget i Øresund den 10. juni 2024 i to eksemplarer på svensk og dansk, således at begge tekster har lige gyldighed.

For Kongeriget Sveriges regering

Elisabeth Svantesson

For Kongeriget Danmarks regering

Jeppe Bruus